

150. Szczaworyż — Lib. r.
dec. sex. Cl. V. 1326.	156. Szczerbaków.
157. Szczytniki.
158. Sempiechów.
159. Ucisków.
160. Zagajów.
161. Charbinowice K. d. Mł.
III. N. 783. (1365) N. 878
(1375).	162. Mękarzewice.
(Brzezie — K. d. Mp. I N. 214
(1341) — błędnie uznał
Piekosiński za wioskę le-
żącą w parafii Chotel
Czerwony).
151. Kolońja.
152. Górki.
153. Piasek Wielki.
154. Badrzychowice.
155. Stróżyska — Lib. r.
dec. sex. Cl. V. 1326.		

U waga: Liber rationis decimae sexennalis per Clementem P. P. V etc. a. 1326 (Theiner: Vetera Monumenta Poloniae et Lithuaniae. N. 358) zawiera wykaz parafii w diecezji krakowskiej, najstarszy jaki posiadamy. Odnosnie do wsi parafialnych tutaj wymienionych należy uznać, że pochodzą co najmniej z XIII w.

Treść.

Str.

- I. Wstęp. 1. Dyplomy zagojskie książąt Henryka i Kazimierza są autentyczne i bez interpolacji 335—343
2. Dyplomy zagojskie jako źródło do historii stosunków gospodarczych i społeczno gospodarczych. Dotychczasowe badania w tym kierunku nie wyczerpują materiału. Zakres badań w niniejszej pracy 343—344
- II. Najstarsze tereny osadnictwa rolnego. Terytorya lössowe, a hipoteza lasu pierwotnego. Osadnictwo rolne rozszerzało się nie tylko na niekorzystne lasów, ale także i terenów łąkowo-pastwiskowych 344—350
- III. Rzut oka na osadnictwo rolne dorzecza dolnej Nidy: Rys geograficzny. Dawność osadnictwa dorzecza dolnej Nidy. Wskazówki historyczne i archeologiczne. Główny pień dorzecza dolnej Nidy, a terytorya później zdobyte pod pług: 1) terytoryum działu wodnego Nidy i Nidzicy, 2) lewy nizinny brzeg dolnej Nidy (Patrz Mapa Nr. 1) 350—364
- IV. Terytorya hodowli na wielką skalę: Pogląd prof. Smolki. Konstrukcja o nadmiernej lesistości niziny polsko-niemieckiej nie da się dzisiaj utrzymać. Z pastwisk leśnych korzystały głównie trzody świń tak u nas, jak i na Zachodzie. Chów bydła i koni na większą skalę koncentrował się na terytoryach łąkowo-pastwiskowych, nadrzecznych; chów owiec — dalej od rzek w miejscowościach suchszych 364—369
- V—VIII. Hododowla książęca w Zagościu:
- V. 369—378
1. Gospodarstwo zagojskie było gospodarstwem pastwiskowym (Weidewirtschaft) 369
2. Stosunki zagojskie nie są pozostałością z doby życia pasterskiego, lecz wynikiem rozwoju domen książęco-państwowych 371

	Str.
3. Znaczenie ekonomiczne stad i hodowli, jako po rolnictwie najważniejszego czynnika dóbr książęco państwowych w starszej dobie piastowskiej. W polskiej literaturze historycznej znaczenie stad i hodowli książęcej jest powszechnie niedoceniane	372
4. Upadek osad hodowlanych w wieku XIII-ym, a rozwój ich w wieku XII-ym	373
5. Geneza stad książęcych i powstanie osad hodowlanych	377
VI. (Patrz Mapa Nr. 2)	378—384
1. Związek geograficzny osady hodowlanej zagojskiej z okreżnemi rolniczymi majątkościami książęcymi i kasztelańskim grodem Wiślickim . .	378
2. Osady służebne i hodowlane zależne od grodu wiślickiego. Granice przypuszczalne kasztelanii wiślickiej	380
3. Rzeczywiste i mniemane stacye, czyli „dwory“ książęce w Korczyniu i Chrobrzu. Zagość zależnym jest tylko od Wiślicy	381
4. Kasztelański gród czechowski w dziejach Zagościa	383
VII. (Rozmieszczenie osad hodowlanych w Zagościu. Stada książęce) . .	384—396
1. Stada zagojskie są częścią stad książęcych zależnych od grodu Wiślickiego, wydzieloną jako uposażenie klasztoru Joannitów	384
2. „Quatuor ville“	385
3. Wola Zagojska mogła powstać dopiero w wieku XIV-ym	386
4. Czwartą wsią są Kobylniki klasztorne	387
5. Odmienne rozmieszczenie poszczególnych typów osad hodowlanych naogół odnieść należy do chwili ich powstania	390
6. Stado koni. Cele hodowli i organizacja stad	391
7. Stado krów i owiec	392
Rozmiary tych stad	
Czego dostarczało stado krów i czego stado owiec?	
8. Kwestya hodowli świń w Zagościu	396—403
VIII. (Ludność pasterska)	396
1. Ogólna charakterystyka zagojskiej ludności pasterskiej	396
2. Podział ogólny wsi t. zw. służebnych	397
3. Kobylniki, skotniki i owczary, ludność pasterska, a koniary ludność służebna. Błąd Piekosińskiego polegający na utożsamianiu pierwszych z ostatnimi. Koniuchy a koniary. Służba „na zmiany“ „Custodes equorum“	398
IX. Rolnictwo w Zagościu i Właszowie	403—417
1. Właszów i osadnicy właszowscy	403
2. Kwestya folwarku	407
3. Społeczno-prawne stanowisko oraczy, jako dłużników książęcych, siedzących na ziemi książęcej i pracujących książęcym inwentarzem . .	409
4. Kwestya dawności rolnictwa zagojskiego w stosunku do hodowli zagojskiej	412
5. Próby rozszerzenia osadnictwa rolnego w Zagościu przed rozpoczęciem fundacyi klasztoru	413
6. Dalszy rozwój rolnictwa zagojskiego związany z fundacją	414
a) Dziesiętnicy z Chrobrza	
b) „More liberorum hospitum, nunquam tamen a predicta possessione recessuri“	